Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

15 септември 2016 година*

„Достъп до документи — Регламент (ЕО) № 1049/2001 — Документи, изготвени при подготвителните работи за приемането на директивата за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия — Отказ за предоставяне на достъп — Изключение, отнасящо се до защитата на съдебните процедури и до защитата на правните становища — Изключение, отнасящо се до защитата на процеса на вземане на решения — По-висш обществен интерес“

По дело T-796/14

Philip Morris Ltd, установено в Ричмънд (Обединеното кралство), за което се явяват K. Nordlander и M. Abenhaïm, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват J. Baquero Cruz и F. Clotuche-Duvieusart, в качеството на представители,

ответник,

с предмет жалба на основание на член 263 ДФЕС за отмяна на Решение Ares (2014) 3142109 на Комисията от 24 септември 2014 г., доколкото с него се отказва пълен достъп на жалбоподателя до исканите документи, с изключение на съдържащите се в тях променени лични данни,

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател, M. Кънчева и C. Wetter (докладчик), съдии,

секретар: L. Grzegorczyk, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и след съдебното заседание на 21 януари 2016 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

1 С писмо по електронната поща от 22 януари 2014 г. жалбоподателят Philip Morris Ltd подава до Генералния секретариат на Европейската комисия няколко заявления за достъп до документи, на основание Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

2 Всички заявления се отнасят до законодателната процедура, довела до приемането на Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО (ОВ L 127, 2014 г., стр. 1, наричана по-нататък „DPT“).

3 С писмо по електронната поща от 21 февруари 2014 г. генерална дирекция (ГД) „Здравеопазване и защита на потребителите“ на Комисията уведомява жалбоподателя, че не е в състояние да му отговори в срока по член 7, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, предвид обема на исканите документи, и му предлага да бъде намерено решение съгласно член 6 параграф 3 от Регламент № 1049/2001.

4 С писмо от 10 март 2014 г. жалбоподателят приема предложението на ГД„Здравеопазване и защита на потребителите“, състоящо се в разделяне на исканите документи на отделни партиди. Все пак той отхвърля предложението, ако то би означавало, че по тази причина няма да получи отговор за всички посочени в заявленията му документи до 25 април 2014 г.

5 С писмо от 21 март 2014 г. началникът на отдел D4 „Вещества от човешки произход и борба срещу тютюнопушенето“ на ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“ посочва, че предложеният от жалбоподателя срок не е разумен, като уточнява, че институцията има възможността да претегли, от една страна, интереса от публичен достъп до документи, и от друга страна, произтичащия от това обем работа, за да опази в определени случаи интереса от добро управление. Той уточнява също, че ще се върне на този въпрос в най-кратък срок, за да определи следващите етапи и съответните срокове.

6 С писмо от 2 април 2014 г. директорът на ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“ отговаря на някои от искания за достъп и уведомява жалбоподателя, че ще разгледа останалите по отделните партиди документи.

7 С писмо от 23 април 2014 г. жалбоподателят припомня на Комисията, че при липса на справедливо решение тя е обвързана със сроковете по член 7, параграф 1 от Регламент № 1049/2001, уточнявайки, че си запазва правото да обжалва, в случай че не получи отговор на заявленията си до 1 май 2014 г. Той иска също така известна промяна в приоритета на партидите, която в голяма част е приета от Комисията.

8 С първоначалния си отговор от 15 май 2014 г. ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“ предоставя пълен достъп до по-голямата част от документите (със заличени лични данни в тях) от партида № 1 (общо 39 документа), от партида № 3 (общо 24 документа) и от партида № 5 (общо 5 документа). Тя посочва, че разглеждането на документите от партиди № 2 и № 4, както и на част от документите от партида № 3, все още продължава. За 13 документа от партида № 1 или от партида № 3 Комисията предоставя частичен достъп. Отказът на пълен достъп е обоснован със защитата на процеса на вземане на решения (предвидена в член 4, параграф 3,

втора алинея от Регламент № 1049/2001), на правните становища (предвидена в член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001), на международните отношения (предвидена в член 4, параграф 1, буква а), трето тире от Регламент № 1049/2001), на търговските интереси на физическо или юридическо лице (предвидена в член 4, параграф 2, първо тире от Регламент № 1049/2001), и със защитата на частния живот и личната неприкосновеност (предвидена в член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001).

9 С писмо от 6 юни 2014 г. жалбоподателят подава потвърдително заявление до Комисията за пълен достъп до 13 документа, за които Комисията е предоставила само частичен достъп.

10 На 1 юни 2014 г. Генералният секретариат на Комисията продължава срока за отговор с петнадесет работни дни, съгласно член 8, параграф 2 от Регламент № 1049/2001.

11 На 23 юли 2014 г. е изпратен втори отговор за изчакване до жалбоподателя.

12 На 24 септември 2014 г. Комисията приема Решение Ares (2014) 3142109, в отговор на потвърдителното заявление (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което отказва пълен достъп до 6 от 13 документа, посочени в потвърдителното заявление.

13 Отказът е мотивиран с необходимостта от защита:

— що се отнася до документи № 1 и № 3—7, на частния живот и личната неприкосновеност (член 4, параграф 1, буква б) от Регламент № 1049/2001),

— що се отнася до документ № 1, на правните становища (член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001),

— що се отнася до документи № 3—7, на съдебните процедури (член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001),

— що се отнася до документи № 1 и № 3—7, на процеса на вземане на решение (член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001),

— при условията на евентуалност, що се отнася до документи № 1 и № 3—7, на процеса на вземане на решение (член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001).

14 Освен това Комисията счита, че не съществува по-висш обществен интерес по смисъла на член 4, параграф 2, in fine от Регламент № 1049/2001 и на член 4, параграф 3, първа и втора алинея, in fine от същия регламент, който да оправдава въпреки това оповестяването на тези документи.

15 Най-сетне, в приложение на член 4, параграф 6 от Регламент № 1049/2001, Комисията предоставя пълен достъп до документи № 2 и № 8—13 и частичен разширен достъп до документи № 1 и № 3. Тя счита, че не е възможен допълнителен частичен достъп до останалите документи (документи № 1 и № 3—7), тъй като заличените части в тези документи се отнасят, както беше вече обяснено, до изключенията, на които се е позовала.

Производство и искания на страните

16 На 4 декември 2014 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

17 На 16 март 2015 г. Комисията представя писмената си защита.

18 В съответствие с член 47, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд от 2 май 1991 г., Общият съд (осми състав) решава, че не е необходима втора размяна на писмени становища.

19 По предложение на съдията докладчик Общият съд (осми състав) решава да започне устната фаза на производството.

20 С определение от 11 ноември 2015 г. Общият съд разпорежда на Комисията да представи препис от исканите документи на основание член 91, буква в) от Процедурния правилник на Общия съд, и посочва, че съгласно член 104 от същия правилник тези документи не са били предоставени на жалбоподателя. Комисията изпълнява искането в определения срок.

21 С определение от 16 декември 2015 г. на председателя на осми състав на Общия съд дела T-796/14, T-800/14 и T-18/15 са съединени за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение в съответствие с член 68, параграф 1 от Процедурния правилник.

22 В съдебното заседание на 21 януари 2016 г. са изслушани устните състезания на страните и техните отговори на поставените от Общия съд въпроси.

23 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима,

— да отмени обжалваното решение, доколкото с него се отказва пълен достъп до документи № 1 и № 3—7, изброени в жалбата, с изключение на данните, свързани със защитата на частния живот и личната неприкосновеност,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

24 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

25 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят посочва три основания, изведени, първото, от липсата на мотиви, второто, от нарушение на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, и третото, от нарушение на член 4, параграф 3 от този регламент.

По първото основание, изведено от липсата на мотиви в обжалваното решение

26 Жалбоподателят упреква Комисията, че не е мотивирала отказа си на частичен достъп. Всъщност, най-напред, Комисията е изложила общи доводи, за да обоснове отказа си, без да уточни мотивите и фактическите обстоятелства, които са от значение за всеки от отказите. По-нататък, що се отнася до това дали е съществувал по-висш обществен интерес, вместо да извърши претегляне на изискванията за всеки мотив поотделно, Комисията е извършила една и съща преценка за всички мотиви и документи. Поради това обжалваното решение трябвало да бъде отменено. След това, в приложение на изключението по член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, обжалваното решение не обяснявало дали оправданието за всяко

заличаване се отнася до „правно становище“ или до „съдебна процедура“. Най-сетне, принципът на равните процесуални възможности бил неотносим към достъпа до документи, отнасящи се до съдебно производство.

27 Комисията оспорва основателността на тези доводи.

28 Веднага трябва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, тъй като той се отнася към законосъобразността по същество на спорния акт (решения от 22 март 2001 г., Франция/Комисия, C-17/99, EU:C:2001:178, т. 35 и от 26 октомври 2011 г., Dufour/ВСЕ, T-436/09, EU:T:2011:634, т. 52).

29 Съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която го издава, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решения от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's Франция, C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 63, от 6 март 2003 г., Interporc/Комисия, C-41/00 P, EU:C:2003:125, т. 55, от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 80 и от 19 ноември 2014 г., Ntouvas/ECDC, T-223/12, непубликувано, EU:T:2014:975, т. 20).

30 Що се отнася до заявление за достъп до документи, всяко решение на институция, основано на изброените в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключения, трябва да бъде мотивирано. Ако институция реши да откаже достъп до документ, чието оповестяване е било поискано, тя по принцип трябва да предостави обяснения по въпроса, първо, по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключение, на което тя се позовава, и второ, в хипотезите на параграфи 2 и 3 от този член, дали не съществува по-висш обществен интерес, който все пак обосновава оповестяването на съответния документ (решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 48 и 49, от 11 март 2009 г., Borax Europe/Комисия, T-121/05, непубликувано, EU:T:2009:64, т. 37 и от 12 септември 2013 г., Besselink/Съвет, T-331/11, непубликувано, EU:T:2013:419, т. 96).

31 Следователно институцията, отказала достъп до определен документ, е длъжна да предостави мотиви, позволяващи да се разбере и провери, от една страна, дали исканият документ действително е от областта, за която се отнася посоченото изключение, а от друга страна, дали нуждата от защита, свързана с това изключение, е действителна (решения от 26 април 2005 г., Sison/Съвет, T-110/03, T-150/03 и T-405/03, EU:T:2005:143, т. 61 и от 12 септември 2013 г., Besselink/Съвет, T-331/11, непубликувано, EU:T:2013:419, т. 99).

32 В настоящия случай от мотивите на обжалваното решение следва, че Комисията е обосновала отказа си да предостави пълен достъп, доколкото е от интерес по настоящото дело, чрез позоваване на изключенията, предвидени в член 4, параграф 2, второ тире (защита на съдебните процедури и на правните становища), и в член 4, параграф 3, първа и втора алинея (защита на процеса на вземане на решения) от Регламент № 1049/2001.

33 От тях следва също, че разгледани във връзка с първоначалното решение, спорните документи, за които е предоставен само частичен достъп, са следните:

— документ № 1: „Бележка към досието — Заседание на отдел C6 с LS и SG“ от 6 май 2011 г., съдържащ протокол от заседание между представители на ГД „Здравеопазване и защита на потребителите“ и правната служба на Комисията,

— документ № 3: протокол от заседанието на ръководната група по оценката на въздействието във връзка с преразглеждането на директивата относно тютюневите изделия, организирано на 19 юли 2012 г.,

— документ № 4: писмо от електронната поща на длъжностно лице от ГД „Предприятия и промишленост“ от 13 март 2012 г., отнасящо се до някои въпроси, дискутирани в рамките на институцията в процеса на изготвяне на директивата относно тютюневите изделия,

— документ № 5: писмо по електронната поща на длъжностно лице от ГД „Вътрешен пазар и услуги“ от 11 май 2011 г., адресирано до различни генерални дирекции във връзка с четвъртото заседание на ръководната група по оценката на въздействието,

— документ № 6: писмо по електронната поща на длъжностно лице от ГД „Вътрешен пазар и услуги“ от 20 март 2012 г., адресирано до различни генерални дирекции,

— документ № 7: писмо по електронната поща на длъжностно лице от ГД „Вътрешен пазар и услуги“ от 20 юли 2012 г., адресирано до други длъжностни лица от същата ГД и съдържащо протокол от заседанието, организирано на 19 юли 2012 г. между различни служби на Комисията.

34 От една страна, Комисията счита, че оповестяването на документ № 1, съдържащ становище на правната служба, би засегнало правните становища, които са защитени от изключението по член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, което цели да защити интереса на институциите да изискват и да получават открити, обективни и пълни становища. Оповестяването би направило публични вътрешни становища по твърде чувствителни въпроси, които са станали предмет на съдебен спор. Що се отнася до документи № 3—7, изготвени за вътрешна употреба в рамките на предварителните съвещания и консултации относно приемането на законодателните предложения и съдържащи становища на различни служби на Комисията относно опаковането и етикетирането на тютюневите изделия и условията за продажба на тютюневи изделия, тя счита, че оповестяването им би накърнило съдебните процедури, които също така са защитени от изключението по член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001.

35 Както в рамките на защитата на правните становища, така и в рамките на защитата на съдебните процедури, Комисията приема, че пълното оповестяване на исканите документи може да има отрицателно въздействие върху възможността ѝ да защити по ефективен начин валидността на DPT. Тя отбелязва, че опасността от засягане на защитен интерес не е хипотетична, а реална и осезаема, и посочва в това отношение:

— жалбата, подадена от Полша пред Съда на Европейския съюз срещу Европейския парламент и Съвета на Европейския съюз (делото, по което впоследствие е постановено решение от 4 май 2016 г., Полша/Парламент и Съвет (C-358/14, EU:C:2016:323),

— фактът, че приемането на DPT е било силно оспорвано от тютюневата промишленост и следователно че в близко бъдеще се очакват преюдициални запитвания относно валидността на тази директива и мерките на държавите членки, както и при първата директива относно тютюневите изделия,

— фактът, че междувременно самият жалбоподател е съобщил за подаването на жалба пред High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Висш съд на Англия и Уелс, общо гражданско отделение, административен състав, Обединеното кралство) срещу DPT, което предполага, че по всяка вероятност Съдът на Европейския съюз ще трябва да се занимае с делото посредством преюдициално запитване,

— различните спорове, висящи пред Световната търговска организация (СТО) (последното съображение е изтъкнато единствено във връзка с изключението относно съдебните процедури за документи № 3—7).

36 Освен това Комисията счита, че оповестяването на документи № 1 и № 3—7 би накърнило и защитата на процеса на вземане на решения, предвиден в член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001. Тъй като директивата относно тютюневите изделия е предмет на обжалване пред Съда на Европейския съюз, Комисията не изключва, че в случай на отмяна на DPT, законодателният процес по това досие ще трябва да започне отново и че такъв евентуален законодателен процес ще бъде в голяма степен засегнат от пълното оповестяване на документи, съдържащи разсъждения по този въпрос. В този контекст Комисията приема в обжалваното решение, че оповестяването на заличените части от разглежданите документи би накърнило процеса по вземане на решения по смисъла на член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001 и че, доколкото съдебното производство е висящо, процесът по вземане на решения не би могъл да се счита за окончателно приключен. При условията на евентуалност, Комисията счита, че документите са обхванати от изключението, предвидено в член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001.

37 От друга страна, Комисията отрича съществуването на по-висш обществен интерес, оправдаващ оповестяването. Признавайки значимостта на прозрачността, с цел да се позволи на гражданите да участват в демократичния процес и на презумпцията за прозрачност на документите, свързани със законодателния процес, Комисията същевременно обаче приема, че защитата на вътрешните ѝ обсъждания, на принципа на равенство на процесуалните възможности и на процеса ѝ на вземане на решения имат по-голямо значение. Освен това тя приема, че интересът, на който се позовава жалбоподателят, е частен, а не обществен.

38 Следва да се отбележи, съгласно тези мотиви на обжалваното решение, в съответствие с цитираната в точки 29 и 30 по-горе съдебна практика, Комисията посочва достатъчно ясно и разбираемо съображенията, поради които счита, от една страна, че достъпът до исканите документи би засегнал конкретно и действително защитения с изтъкнатите изключения по член 4 от Регламент № 1049/2001 интерес, и от друга страна, че не съществува по-висш обществен интерес, който все пак да оправдае оповестяването им.

39 Още повече, важно е да се добави, че от писмените становища на жалбоподателя следва, че мотивите на обжалваното решение са му позволили да разбере съображенията за отказа да му бъде предоставен достъп и да подготви жалбата си. Освен това тези мотиви са достатъчни, за да позволят на Общия съд да упражни контрола си.

40 С оглед на изложеното по-горе следва да се направи изводът, че обжалваното решение е достатъчно мотивирано. Въпросът за обосноваността на изключенията, на които е направено позоваване във връзка с исканите документи, трябва да бъде предмет на разглеждане в рамките на второто и третото основание.

41 Поради това първото основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

По второто правно основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001

42 С второто основание, на първо място, жалбоподателят упреква Комисията, че не е доказала по какъв начин оповестяването във всеки от случаите би накърнило конкретно и действително защитата на правните становища или на съдебните процедури. На второ място, той счита, че изключението относно съдебните процедури не е приложимо.

43 Що се отнася до съображенията относно правните становища, жалбоподателят счита, че институциите трябвало — по общо правило — да разкрият становищата на правните си служби относно законодателния процес и че Комисията не е посочила никакво обяснение защо в конкретния случай пълното оповестяване на разглежданите документи би накърнило конкретно и действително защитата на правните становища. Абстрактните позовавания на възможността на правните служби да защитят валидността на DPT обаче били неотносими, както за изключението, защитаващо правните становища, така и за изключението, защитаващо „съдебните процедури“. Най-сетне, Комисията не извършила точна и конкретна преценка по въпроса дали по-висш обществен интерес би могъл да оправдае съобщаването на всеки от разглежданите документи.

44 Що се отнася до изключението относно съдебните процедури, жалбоподателят счита, че то не е приложимо. Разглежданите документи са били изготвени изцяло в рамките на консултации и на предварителни обсъждания с оглед на приемането на разглежданото законодателно предложение и нито един от тези документи не е бил създаден в рамките на висящо, приключено или бъдещо съдебно производство.

45 Що се отнася до позоваването от Комисията на процедурата на СТО, жалбоподателят изтъква, че задължението за стеснителното тълкуване на изключенията задължително изключва тази процедура, тъй като механизмът на решаване на споровете в СТО не е „юрисдикция“. Освен това процедурата на СТО била основана на съвсем различна правна рамка и исканите документи не можели да бъдат относими по дело пред СТО.

46 Комисията оспорва основателността на тези доводи.

47 Комисията счита, че що се отнася до защитата на правното становище, тя е посочила достатъчно съображения в обяснение на това, че документ № 1 заслужава защита.

48 Що се отнася до изключението относно защитата на съдебните процедури, Комисията изтъква, че това изключение не може да се тълкува в смисъл, че обхваща, преди и след започването на съдебното производство, не само приложените по съдебното дело документи и документите, съставени изцяло за целите на конкретно съдебно производство, но също и други вътрешни документи, които са „свързани“ или „относими“ по бъдещи или висящи съдебни производства, след като оповестяването на тези документи нарушава принципа на равенство на процесуалните възможности и вреди на безпроблемното и правилно развитие на съдебното производство.

49 Следва да се припомни, че в съответствие със съображение 1 от него, Регламент № 1049/2001 се вписва в изразената в член 1, втора алинея ДЕС воля да се отбележи нов етап в процеса на създаване на „все по-тесен съюз между народите в Европа“, в който решенията се вземат при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост и колкото е възможно най-близо до гражданите. Както припомня съображение 2 от този регламент, правото на публичен достъп до документите на институциите е свързано с демократичния характер на последните (решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 34, от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 68 и от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, EU:C:2011:496, т. 72).

50 С оглед на това, както се посочва в съображение 4 и в член 1 от Регламент № 1049/2001, целта на същия е да предостави на обществеността възможно най-широк достъп до документите на институциите (решения от 1 юли 2008 г., Швеция et Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 33, от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 69 и от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, EU:C:2011:496, т. 73).

51 За това право безспорно съществуват определени ограничения, основани на съображения от обществен или частен интерес. По-специално и в съответствие със съображение 11 от него, Регламент № 1049/2001 предвижда в член 4 режим на изключения, позволяващ на институциите да откажат достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало някои от интересите, защитени от този член (решения от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 62, от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 70 и 71, от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, EU:C:2011:496, т. 74 и от 17 октомври 2013 г., Съвет/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, т. 29).

52 При все това, тъй като дерогират принципа на възможно най-широк публичен достъп до документите, подобни изключения трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (решения от 1 февруари 2007 г., Sison/Съвет, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 63, от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 36, от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 73 и от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, EU:C:2011:496, т. 75).

53 Все пак обстоятелството, че даден документ засяга интерес, защитен по силата на изключение от правото на достъп, предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001, само по себе си не е достатъчно да обоснове прилагането на последното (решения от 3 юли 2014 г., Съвет/in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, т. 51 и от 13 април 2005 г., Verein für Konsumenteninformation/Комисия, T-2/03, EU:T:2005:125, т. 69).

54 Всъщност, от една страна, щом дадена институция реши да откаже достъп до документ, чието оповестяване е било поискано, тя по принцип трябва да предостави обяснения за това по какъв начин достъпът до този документ може конкретно и действително да засегне интереса, защитен от предвидено в член 4 от Регламент № 1049/2001 изключение, на което тя се позовава. Освен това рискът от такова засягане трябва да е разумно предвидим, а не чисто хипотетичен (вж. решение от 21 юли 2011 г., Швеция/MyTravel и Комисия, C-506/08 P, EU:C:2011:496, т.76 и цитираната съдебна практика).

55 От друга страна, когато дадена институция прилага някое от изключенията, предвидени в член 4 от Регламент № 1049/2001, тя трябва да претегли особения интерес, чиято защита трябва да се осигури, чрез неоповестяване на съответния документ, и по-специално обществения интерес от предоставяне на достъп до този документ, като има предвид предимствата, които, както се посочва в съображение 2 от Регламент № 1049/2001, произтичат от по-голямата прозрачност, а именно по-голямата възможност за гражданите да участват в процеса на вземане на решения и по-голямата законност, ефективност и отговорност на администрацията по отношение на гражданите в демократичната система (решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 45, от 17 октомври 2013 г., Съвет/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, т. 32 и от 3 юли 2014 г., Съвет/in 't Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, т. 53).

56 Освен това Съдът е приел и че тези съображения са очевидно особено релевантни, когато Съветът действа в качеството на законодател, както следва от съображение 6 от Регламент № 1049/2001, съгласно което именно в такъв случай следва да бъде предоставен по-широк достъп до документите. Прозрачността в това отношение допринася за засилване на

демокрацията, като позволява на гражданите да контролират цялата информация, която стои в основата на определен законодателен акт. Всъщност възможността за гражданите да се запознаят с основите на законодателната дейност е условие за ефективното упражняване от страна на последните на демократичните им права (решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 46 и от 17 октомври 2013 г., Съвет/Access Info Europe, C-280/11 P, EU:C:2013:671, т. 33). Въпреки че тази съдебна практика се отнася до заявление за достъп до документи на Съвета, тя е приложима и що се отнася до документите на Комисията, изготвени в рамките на законодателен процес.

По защитата на правните становища

57 Жалбоподателят критикува по същество неясното обосноваване от страна на Комисията, което според него при всички положения било отречено от съдебната практика.

58 Що се отнася до изключението относно правните становища, предвидено в член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, от съдебната практика следва, че проверката, която институцията трябва да извърши при искане за оповестяване на документ, трябва задължително да протече на три етапа, съответстващи на трите критерия, съдържащи се в тази разпоредба (решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 37 и от 3 юли 2014 г., Съвет/in ‘t Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, т. 95).

59 Така, най-напред институцията трябва да се увери, че документът, чието оповестяване се иска, наистина се отнася до правно становище. На второ място, тя трябва да провери дали оповестяването на части от въпросния документ, за които е установено, че са свързани с правни становища, би засегнало защитата, от която следва да се ползват последните, в смисъл дали оповестяването би увредило интереса на дадена институция да изисква правни становища и да получава открити, обективни и пълни становища. За да може да се направи позоваване на опасност от засягане на този интерес, опасността трябва да бъде разумно предвидима, а не чисто хипотетична. На трето и последно място, ако институцията счете, че оповестяването би засегнало така дефинираната защита на правните становища, тя трябва да провери дали не съществува по-висш обществен интерес, който да налага оповестяването, въпреки че това би довело до накърняване на възможността ѝ да изисква правни становища и да получава открити, обективни и пълни становища (вж. в този смисъл решения от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 38—44 и от 3 юли 2014 г., Съвет/in ’t Veld, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, т. 96).

60 Съдът постановява също така, че доколкото оповестяването на становища на правната служба на дадена институция, изготвени в рамките на законодателната процедура, може да накърни интереса от защита на независимостта на правната служба, тази опасност би следвало да бъде съпоставена с по-висшите обществени интереси, които стоят в основата на Регламент № 1049/2001. Такъв по-висш обществен интерес представлява обстоятелството, че оповестяването на документи, които съдържат становището на правната служба на определена институция по юридически въпроси, възникващи в хода на обсъждането на законодателни инициативи, може да увеличи прозрачността и откритостта на законодателния процес и да укрепи демократичното право на европейските граждани да контролират информацията, която стои в основата на законодателен акт, както е посочено по-специално в съображения 2 и 6 от посочения регламент (решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 67).

61 От посочените по-горе съображения произтича, че Регламент № 1049/2001 по принцип предвижда задължение за оповестяване на становищата на правната служба на институциите относно законодателен процес (решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 68).

62 Тази констатация обаче не е пречка оповестяването на конкретно правно становище, което е дадено в контекста на законодателен процес, но е с особено чувствителен характер или има особено широк обхват, надхвърлящ съответния законодателен процес, да бъде отказано на основание на защитата на правните становища. В такъв случай съответната институция трябва да изложи подробни мотиви за отказа (решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 69).

63 В настоящия случай Общият съд е имал възможност да установи, след представянето на документите в рамките на процесуално-организационното действие, прието с определение на Общия съд от 11 ноември 2015 г., че документ № 1 е становище на правната служба на Комисията.

64 Въпреки че съгласно решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет (C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374), по принцип правните становища трябва да бъдат оповестявани, това решение не изключва и неоповестяването на правни становища в специфични случаи.

65 Освен това, безспорно вярно е, че Съдът е отхвърлил довода, че оповестяването на правно становище може да накърни възможността на институцията да защитава впоследствие валидността на законодателен акт пред съда, като довод с толкова общ характер, че не може да обоснове изключение от предвидената в Регламент № 1049/2001 прозрачност (вж. в този смисъл решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет, C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374, т. 65).

66 Все пак, за разлика от делото, по което е постановено решение от 1 юли 2008 г., Швеция и Turco/Съвет (C-39/05 P и C-52/05 P, EU:C:2008:374), следва да се отбележи, че в настоящия случай, към момента на приемането на обжалваното решение — 24 септември 2014 г., пред юрисдикциите на Обединеното кралство е било висящо производството по подадената от жалбоподателя в края на юни жалба срещу DPT, предполагащо с голяма степен на вероятност отправянето на преюдициално запитване, предвид спорните правни въпроси, свързани с DPT и историята на законодателния процес по приемането на (вж. т. 91 по-горе).

67 Следователно Комисията правилно е приела, че отправянето на преюдициално запитване в близко бъдеще е било предвидимо. Освен това Република Полша е подала на 22 юли 2014 г. пред Съда на Европейския съюз жалба, оспорваща валидността на някои разпоредби от DPT, които според нея нарушавали член 114 ДФЕС, принципа на пропорционалност и принципа на субсидиарност.

68 Поради това доводът на Комисията за накърняване на възможността ѝ да защитава позицията си в съдебни производства и на принципа на равенство на процесуалните възможности не е лишен от основание.

69 Всъщност от оповестените части от документ № 1 е видно, че правната служба е била на мнение, че за някои политически решения, част от които заличени, съдържащи се в проекта на анализа за въздействието и свързани с тютюневите изделия, Европейският съюз няма компетентност да приема законодателство или че този политически избор не е пропорционален в светлината на член 114 ДФЕС.

70 Оповестяването на заличените части в документ № 1 обаче би могло да компрометира защитата на правните становища, тоест защитата на интереса на институция да изисква правни становища и да получава открити, обективни и пълни становища, както и позицията на правната служба на Комисията в защитата ѝ относно валидността на DPT пред Съда на Европейския съюз, при условията на равнопоставеност с другите страни, доколкото то би разкрило позицията на правната ѝ служба по чувствителни и спорни въпроси, преди дори да е имала възможност да я изложи в съдебното производство, при положение че за другата страна не съществува подобно задължение.

71 Най-сетне, що се отнася до довода, че Комисията не била извършила прецизна и конкретна преценка по въпроса дали по-висш обществен интерес би могъл да оправдае оповестяването на разглежданите документи, следва да се отбележи, че от обжалваното решение е видно, че Комисията е изложила съответни мотиви за правото си на защита, обосноваващи подчиняването на обществения интерес, свързан с прозрачността на мотивите, които лежат в основата на изключението, на което тя се позовава. Тя е обяснила също така, че интересът на жалбоподателя да получи възможно най-широк достъп до документите е не обществен, а съвсем очевидно частен интерес. В резултат на това не би могло да се приеме, че Комисията не е направила конкретен анализ или че не е изложила мотивите за решението си.

72 Следователно оплакването, свързано с нарушение на член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до защитата на правните становища, трябва да бъде отхвърлено.

По защитата на съдебните процедури

73 Както беше посочено в точка 44 по-горе, жалбоподателят оспорва приложимостта на изключението относно съдебните процедури за документи № 3—7. Освен това Комисията не е обяснила защо оповестяването би накърнило конкретно и действително защитата на съдебните процедури.

74 Следва да се припомни, че сред изключенията, изброени изчерпателно в член 4 от Регламент № 1049/2001, е и това относно защитата на съдебните процедури.

75 Съгласно съдебната практика понятието „съдебни производства“ следва да се тълкува в смисъл, че защитата на обществения интерес не допуска оповестяването на съдържанието на документи, съставени единствено за целите на конкретно производство пред правораздавателен орган (вж. решения от 6 юли 2006 г., Franchet и Byk/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 88 и 89 и цитираната съдебна практика, и от 3 октомври 2012 г., Jurašinović/Съвет, T-63/10, EU:T:2012:516, т. 66 и цитираната съдебна практика).

76 Прието е също така, че под „документи, съставени изцяло за целите на конкретно съдебно производство“, следва да се разбират писмените становища или подадените документи, вътрешните документи във връзка със събирането на доказателства по висящото дело, съобщенията във връзка с делото между съответната ГД и правната служба или адвокатска кантора, като това отграничаване на приложното поле на изключението по посоченото дело има за цел да гарантира, от една страна, защитата на вътрешната работа на Комисията, и от друга страна, поверителността и спазването на принципа на професионалната тайна на адвокатите (решение от 6 юли 2006 г., Franchet и Byk/Комисия, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 90).

77 Освен това е признато съществуването на обща презумпция относно писмените становища, представени в съдебно производство, предвидена в член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001, докато въпросното производство е висящо (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 94).

78 В този контекст Съдът приема, че представените пред него в рамките на съдебно производство писмени становища имат особени характеристики, доколкото поради самото си естество са част от правораздавателната дейност на Съда в много по-голяма степен, отколкото от административната дейност на Комисията, която впрочем не изисква същия обхват на достъп до документи като законодателната дейност на институция на Съюза.

79 Всъщност съгласно същата съдебна практика тези писмени становища са изготвени изключително за целите на съдебното производство и представляват основният му елемент. С исковата молба или жалбата ищецът или съответно жалбоподателят определя предмета на спора и именно в писмената фаза страните предоставят на съда на Съюза елементите, с оглед на които той трябва да произнесе съдебното си решение (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 78).

80 Съдът е приел също така, че изключението относно защитата на съдебните процедури предполага да се осигури спазването на принципите на равенство на процесуалните възможности и на добро правораздаване. Всъщност достъпът до документи на една от страните може да наруши необходимото равновесие между страните в съдебното производство, което стои в основата на принципа на равенство на процесуалните възможности, доколкото задължението за оповестяване ще възникне единствено за институцията, от която е поискан достъп до нейните документи, а не за всички страни в производството (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 85—87).

81 Освен това Съдът приема, че презумпцията, която не допуска оповестяване на писмените становища, е оправдана и с оглед на Статута на Съда на Европейския съюз и на процедурните правилници на юрисдикциите на Съюза (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 96—99).

82 Най-сетне, Съдът е постановил, че споменатата по-горе обща презумпция е приложима за конкретно висящо съдебно производство. Макар да се презумира, че оповестяването на писмените становища, подадени в рамките на висящо съдебно производство, накърнява защитата на това производство, поради факта че писмените становища представляват основата за упражняване на правораздавателната дейност, Съдът е приел, че въпросът не стои така, що се отнася до производство, което е приключило със съдебен акт (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 130).

83 След като съдебното производство е вече приключило, няма основания да се презумира, че оповестяването на писмените становища, подадени в рамките на посоченото производство, може да засегне защитата на това производство. Съдът не изключва, че оповестяването на писмени становища в съдебно производство, което, макар и приключено, е свързано с друго, все още висящо производство, може да създаде опасност от засягане на висящото производство, по-специално когато страните по него не са същите като тези в приключеното. При все това тази опасност зависи от множество фактори, сред които по-специално степента на сходство на наведените доводи в двете производства. Всъщност, ако писмените становища на Комисията се припокриват само отчасти, частичното оповестяване може да е достатъчно, за да се избегне всякаква опасност от засягане на висящото производство. При тези обстоятелства обаче единствено конкретната проверка на съответните писмени становища, до които е поискан достъп, може да позволи на Комисията да установи дали оповестяването може да се откаже на основание член 4, параграф 2, второ тире от Регламент № 1049/2001 (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 132—135).

84 В настоящия случай не е спорно, че документи № 3—7 са били съставени в годините, предхождащи началото на каквото и да е съдебно производство. Всъщност, както ясно следва от обжалваното решение, посочените документи са били съставени в рамките на предварителни консултации и съвещания с оглед на приемането на въпросното законодателно предложение. Следователно поради този факт те не могат да се считат за съставени изцяло за целите на конкретно съдебно производство (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2012 г., Jurašinović/Съвет, T-63/10, EU:T:2012:516, т. 76).

85 При това положение Комисията иска в рамките на изключението относно защитата на съдебните процедури тълкуване, обхващащо и документите, които не са съставени изцяло за целите на съдебно производство, накратко, с мотив принципът на равенство на процесуалните възможности и правото ѝ на защита, които могат да бъдат засегнати от ограничително тълкуване на това изключение. Всъщност според Комисията, ако оповестяването на писмените защити по конкретно съдебно производство би могло да компрометира процесуалната ѝ позиция, същото важи и за документа, разкриващ публично позицията ѝ по въпроси, които могат да бъдат предмет на бъдещ, все още незапочнал правен спор, който обаче е разумно предвидим.

86 Следва да се припомни, че съгласно посочената в точка 52 по-горе съдебна практика, изключенията по член 4 от Регламент № 1049/2001 трябва да се тълкуват и прилагат стриктно.

87 Също така следва да се припомни, че делото, по което е постановено решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия (C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541), се занимава най-вече със специфични документи, а именно писмени становища и с въпроса в какъв случай е приложима обща презумпция и в какъв случай трябва да бъде извършена конкретна преценка на писмените становища.

88 Все пак от цитираната по-горе съдебна практика не следва, че други документи, ако има такива, са изключени от приложното поле на изключението относно защитата на съдебните процедури. Всъщност от тази съдебна практика следва, че принципът на равенство на процесуалните възможности и доброто управление на правосъдието са в сърцевината на това изключение (решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 85). Необходимостта да се осигури равенство на процесуалните възможности пред съда обаче оправдава защитата не само на документите, съставени за целите на конкретен съдебен спор, каквито са писмените становища, но също и на документите, оповестяването на които може да компрометира в рамките на конкретен правен спор въпросната равнопоставеност, която е следствие от самото понятие за справедлив процес. Все пак, за да може това изключение да се приложи, необходимо е към момента на приемането на решението за отказ на достъпа до исканите документи те да имат отношение към висящ съдебен спор пред съд на Съюза, във връзка с който съответната институция се позовава на изключението, и оповестяването им, макар посочените документи да не са били изготвени в рамките на висящо съдебно производство, да засяга принципа на равенство на процесуалните възможности и евентуално възможността за защита на съответната институция в посоченото производство. С други думи, необходимо е документите да разкриват позицията на институцията по спорните въпроси, повдигнати в посоченото съдебно производство.

89 Посочените по-горе съображения могат да се приложат и спрямо производствата пред национална юрисдикция, които са висящи към момента на приемането на решението за отказ за предоставяне на достъп до исканите документи, при условие че по тях възниква въпрос за тълкуване или за валидност на акт от правото на Съюза, така че с оглед на контекста на делото отправянето на преюдициално запитване изглежда съвсем реалистично.

90 В тези два случая, макар посочените документи да не са били изготвени в рамките на конкретно съдебно производство, интегритетът на съответното съдебно производство и равенството на процесуалните възможности на страните биха могли да бъдат сериозно затруднени, ако някоя от страните се ползваше с привилегирован достъп до вътрешната информация на другата страна, тясно свързана с правните аспекти на висящ или на бъдещ, но неизбежен съдебен спор.

91 Общоизвестно е в това отношение, че законодателното предложение в областта на тютюневите изделия е едно от най-дискутираните сред наскоро приетите предложения на Съюза. Така, подобно на първата директива относно тютюневите изделия, която е била предмет на разгорещени правни спорове, е можело да се предвиди, че DPT също ще бъде предмет на такива правни спорове.

92 Всъщност стана ясно, както вече беше отбелязано по-горе, че към момента на приемането на обжалваното решение пред юрисдикциите на Обединеното кралство е било висящо производството по жалбата срещу DPT, подадена от жалбоподателя в края на юни 2014 г.. През юли 2014 г. Република Полша също е подала пред Съда на Европейския съюз жалба, оспорваща валидността на множество разпоредби от DPT, които според нея нарушавали член 114 ДФЕС, принципа на пропорционалност и принципа на субсидиарност.

93 Следователно Комисията правилно е приела, предвид историята на законодателния процес във връзка с приемането на DPT, че отправянето на преюдициално запитване в близко бъдеще е било твърде вероятно и, поради това, че оповестяването на разглежданите документи би могло да накърни принципа на равните процесуални възможности в очакваното съдебно производство.

94 Поради това следва да се прецени дали документи № 3—7 са „относими“ по двете посочени по-горе съдебни производства и следователно дали оповестяването на тези документи би могло да накърни принципа на равенство на процесуалните възможности, който е основното изтъкнато от Комисията съображение за обосноваване на отказа за пълно повестяване на тези документи.

95 Следва да се отбележи, че Комисията е предоставила пълен или твърде широк частичен достъп до по-голямата част от исканите документи. Също така следва да се отбележи, че предвид краткостта на заличените части в някои документи не е било възможно Комисията да обясни по-подробно съдържанието на тези документи, без да ги разкрие.

96 Освен това следва да се отбележи, че след представянето на документите в рамките на процесуално-организационното действие за събиране на доказателства, постановено на 11 ноември 2015 г., заличените части от документи № 3—7 засягат въпроси относно опаковането и етикетирането, както и споразуменията за продажба на тютюневи изделия, които могат да бъдат свързани със законодателната компетентност на Съюза, въз основа на избраното правно основание и с оглед на пропорционалността на предложената мярка. Освен това следва да се отбележи, че става въпрос за позиции, изразени от длъжностни лица на различни генерални дирекции на Комисията, що се отнася до законосъобразността на предвиждани възможни решения.

97 Всъщност принципът на равенство на процесуалните възможности изисква институцията, която е изготвила обжалвания акт, да бъде в състояние да защити законосъобразността на действията си пред съда. Тази възможност обаче би била сериозно затруднена, ако въпросната институция бъде задължена да се защитава не само срещу основанията и доводите на жалбоподателя или, както в случая, в рамките на бъдещо преюдициално производство, но също и срещу някои позициите, изразени вътре в институцията относно законосъобразността на различните решения, обмисляни при подготовката на спорния акт. По-специално, противно на случая с документите, съдържащи обстоятелства, представляващи фактическото упражняване на компетентността на Комисията, оповестяването на които може да се окаже необходимо за постигане на целите, прогласени в точка 30 по-горе, оповестяването на документите, съдържащи този тип позиции, може да задължи фактически съответната институция да се защитава срещу преценките на собствените си служители, които в крайна сметка не са били приети. Това обстоятелство може да наруши равновесието между страните в съдебното

производство, доколкото жалбоподателят не би могъл да бъде задължен да оповести вътрешните си преценки от този тип (вж. в този смисъл решение от 21 септември 2010 г., Швеция и др./API и Комисия, C-514/07 P, C-528/07 P и C-532/07 P, EU:C:2010:541, т. 87).

98 Следователно публичното оповестяване на тези документи, докато е налице висящо съдебно производство относно тълкуването и валидността на разглеждания акт, би могло да компрометира защитната позиция на Комисията, както и принципа на равенство на процесуалните възможности, доколкото би разкрило вътрешните правни позиции на нейните служби по процесните въпроси, докато за другата страна не съществува подобно задължение.

99 Предвид изложеното по-горе, второто основание следва да бъде отхвърлено. Освен това, като се има предвид, че Комисията се е позовала на няколко изключения и че позоваването на изключението относно защитата на правните становища е оправдано за документ № 1, а това относно защитата на съдебните процедури — за документи № 3—7, не е необходимо да се разглежда основателността на третото основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 3 от Регламент № 1049/2001, отнасящ се до изключението във връзка със защитата на процеса на вземане на решения, което при всички положения може единствено да бъде отхвърлено.

100 Следователно жалбата трябва да бъде отхвърлена.

По съдебните разноски

101 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да понесе, освен собствените си разноски, и разноските на Комисията, съгласно направените от последната искания.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Philip Morris Ltd да заплати съдебните разноски.

Gratsias Кънчева Wetter

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 септември 2016 година.

Подписи